

SZEMÉLYES
ISMERETLEN

*volt egy költő, nasztaszja filippovna,
személyes ismeretlenem.
a csak halálban összeeső tüdőből
felszabaduló levegővel
kimondható szavai voltak.
ma érte nyúltak
a madarakat málló téli égbe a fák,
s markolták elguríthatatlan labdává a földet,
míg égövet váltottak,
s eltűntek évgyűrűik,
mint az olajfáknak.
törzsük tudja,
mennyi idegenkezűség van az önkézben,
s mennyi önkéz az idegenkezűségben.*

